

رابطه بین منبع کنترل سلامت و کیفیت زندگی سالمندان بازنشسته آموزش و پرورش

سیمین اسلامی، رمضان حسن زاده

گروه روان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری

چکیده

یکی از دوره‌های حساس و مهم در زندگی انسان‌ها دوره سالمندی است. توجه به مسائل این دوره ازجمله موضوع کیفیت زندگی سالمندان و عوامل مؤثر بر آن، نظیر حمایت‌های اجتماعی از اهمیت بسزایی برخوردار است. هدف پژوهش حاضر، بررسی رابطه بین منبع کنترل سلامت و کیفیت زندگی سالمندان بازنشسته آموزش و پرورش است. روش پژوهش، توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری کلیه سالمندان بازنشسته آموزش و پرورش شهر بابل در سال ۱۳۹۵ است. روش نمونه‌گیری غیر تصادفی و در دسترس است که حجم نمونه بر طبق جدول کرجسی و مورگان ۱۶۰ نفر انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از دو پرسشنامه چندوجهی منبع کنترل سلامت و فرم کوتاه شده کیفیت زندگی و برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم‌افزار SPSS استفاده شد. نتایج حاکی از آن است بین منبع کنترل سلامت درونی و کیفیت زندگی سالمندان بازنشسته آموزش و پرورش رابطه معناداری وجود دارد، ($p\text{-value} < 0/05$). افزایش کنترل سلامت درونی (مراقبت سالمندان از سلامتی خود) باعث افزایش کیفیت زندگی آنان خواهد شد. همچنین بین منبع کنترل سلامت بیرونی و کیفیت زندگی افراد بازنشسته آموزش و پرورش رابطه معناداری وجود دارد؛ ($p\text{-value} < 0/05$) این رابطه معنادار نشان می‌دهد؛ عواملی مانند شانس و مراقبت دیگران از قبیل پزشک و خانواده فرد، تأثیر مستقیمی در کیفیت زندگی سالمندان دارد؛ بنابراین هرچه کنترل سلامت بیرونی فرد بیشتر باشد متعاقباً سلامتی فرد بیشتر شده، فرد احساس می‌کند که اهمیت زیادی برای دیگران دارد و در نتیجه زندگی شادتری خواهد داشت.

کلمات کلیدی: منبع کنترل سلامت بیرونی، منبع کنترل سلامت درونی، کیفیت زندگی، سالمندان.